

Me schrijft in te Tongeren bij M. O'Lea, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en s zaterdags.

Allie toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Broek Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement: Twee maal per week, 4 fr. per jaar. Het blad afzonderlijk 10 centes. De abonneenten zijn vooraf betaald. Advertenties: 15 centes per drukregel. Reclamen, vormissen en andere artikels, vooraf of binnen in het blad: 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

Nieuwjaars Prijsraaisel van den Postrijder

Ik ben in den appel. Maar niet in de peer; Ik zit bij de dame; Maar niet bij den heer; 'k Zit niet in het venster, Maar wel in het raam. Zegt, radertjes, zegt eens Hoe is nu mijn naam?

45 SCHOONE PRIJZEN

waaraan wij hieronder de lijst mededeelen. In ons nummer van Zaterdag, Januari, zal de uitslag afgekondigd worden in dezelfde nummer geven wij het prijsraaisel voor de maand Februari. Om te kunnen deelmeeten moeten jaarlijksche raaiselprijskamp, moet in drie voorgaande verzuilen. 1. Geborenver zijn aan de Postrijder. 2. De abonnementsprijs van 1914 betaalt hebben. 3. De oplossing schriftelijkinsturen voor Dinsdag 27 Januari.

Wij herinneren aan onze lezers dat wij buiten dit jaarlijksche prijsraaisel iedere maand een raaisel mededeelen, met telkens een zakuraark of eenker als eerste prijs.

Dit jaar werden er aldus in raaisels, met telkens vier prijzen afgekondigd, zodat onze abonneenten 45 PRIJZEN gewonnen hebben en met de 45 prijzen die ons nieuwjaarsraaisel verbanden zijn, nu dit te samen

85 RIJZEN

die door onze lezers kunnen gewonnen worden.

LIJST DER RIJZEN aan ons nieuwjaarsraaisel verbanden.

- Eerste prijs: een prachtig bouwgarnituur. 2. Een spiegel. 3. Een lavaboservies. 4. Een remoutoirnervies. 5. Een koffieservies. 6. Een wekker. 7. Een bierservies, bestie uit kerat, glas en in dragebord. 8. Twee schone vaten. 9. Keukenvorpen. 10. Een kruisbeeld. 11. Petroollamp. 12. Ingeelijst kunstsofer. 13. Beeld van 't Haar. 14. Een prachtige schemanok. 15. Bamzakje in leder. 16. Een kistje van 25 lijnen. 17. Een pak chocolade. 18. Een geldbeugel (pennoniak). 19. Twee sierlijke rackets. 20. Een gebeltonner. 21. Geschiedkundige seller stad Tongeren. 22. Album voor postkaat. 23. 6 telloortjes. 24. Eene bierkan. 25. 6 vorken en 6 lepel. 27. Geschiedkundige seller stad Tongeren. 28. Kistje van 25 lijnen. 29. Een geldbeugel (pennoniak). 30. Beeld van 't Haar. 31. Eene doos postpapier enveloppen. 32. Een pak chocolade. 33. Een inktkoker. 34. Een paternoster. 35. 100 visietkaartjes nam van den prijs-winner. 36. Kistje van 25 lijnen. 37. 6 tafle messen.

MOEDERROTS

Paul de IROS

— Is papa hier? vroeg, veronderd. — Neen, lieje, nog 3Wj zullen den trein nemen om hem te gade. Toen de trein te Gensy, was de kleine Jeanne in diepen slaap. Voorzichtig nam M. du Chesny het arme kind en droeg haar in zijn rijtuig aan het station wachtte. De arme kleine ontwaanderde, te midden van onbekende onderziede dingen, op het kaatje vakerde, dat het noodlot naar als toevlucht gaf.

De drie Koningen.

De Zoon van de koning geworden om al de kinderen van den aar de eerste dood te ontvallen, uit hij zyne verslapping in de wereld, ziederen het Joodsche volk en ziederen waartoe volkeren veropnamen. Ziederen waartoe volkeren veropnamen. De hem om te nek in de krib borstende, de rijken en de armen, de onvallen en de vallen, de kring van de herders tot zich riep. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet.

Wat de beesjes en de landman denken van 't leven.

Op zekeren dag, dat de vogels moede waren van zingen, ontstond er eene lange stille, welke eerst verbroken werd loene eene viak tijlpe: « Wat is toch het leven? »

« Het leven is een spel. » — Ik meen dat het een ontluiken is naar het licht en de warmte, suiste de wilde roos, die een voor een hare blaaijes ontvouwde tot heerlijke werking van den vlinder, die darte-heden verder wiegde zeggende: « Het leven is een spel. »

« Het leven is een spel. » — Zeg liever een zomerlag, dommelde een vliegje, in 't voorbijzweven.

« Slechts zware arbeid is het, stervende een mier. »

« De ekster had geen oordeel en lachte. »

« Dit verontwaardigde allen, maar gelukkig kwam er afleiding om twist te voorkomen, want de regen viel zachtjes neder, en ruischte: — Het leven bestaat alleen uit tranen. »

« Welke vergissing, krijschte de arend, en loog opzwevend in de lucht, riep hij: « Het leven is vrijheid en kracht. »

« Maar die duisternis zook over de aarde, zodat een zeer wijde bloedvink voorselde te gaan rusten, want de nachtwind stonde door het loyer en zuichte: « Het leven is eendroom. »

« Nu was 't stil, toech de meeuw dagging aubbe, ken, want ten tweedemaal kraande de haan: « Waakzaamheid is het leven. »

« Toen doofde de geleerde in het eenzaam studievertrek zijn licht uit en sprak peinzend, moede en zachtend: « Het leven is eene leerleschod. »

« En daar kwam er van een nachtelijk fest die schreutvanden: « Het leven is een ge nof. »

« Toen ontblotte de landman het hoofd, bad en murmelde schonwend over de aarde: « Het leven is eer en lof van God geven, Zijn Heiligen wil volbrengen, Hem dienen, en dan... terugkeeren tot Hem! Dat is het leven! »

De drie Koningen.

De Zoon van de koning geworden om al de kinderen van den aar de eerste dood te ontvallen, uit hij zyne verslapping in de wereld, ziederen het Joodsche volk en ziederen waartoe volkeren veropnamen. Ziederen waartoe volkeren veropnamen. De hem om te nek in de krib borstende, de rijken en de armen, de onvallen en de vallen, de kring van de herders tot zich riep. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet.

Wat de beesjes en de landman denken van 't leven.

Op zekeren dag, dat de vogels moede waren van zingen, ontstond er eene lange stille, welke eerst verbroken werd loene eene viak tijlpe: « Wat is toch het leven? »

« Het leven is een spel. » — Ik meen dat het een ontluiken is naar het licht en de warmte, suiste de wilde roos, die een voor een hare blaaijes ontvouwde tot heerlijke werking van den vlinder, die darte-heden verder wiegde zeggende: « Het leven is een spel. »

« Het leven is een spel. » — Zeg liever een zomerlag, dommelde een vliegje, in 't voorbijzweven.

« Slechts zware arbeid is het, stervende een mier. »

« De ekster had geen oordeel en lachte. »

« Dit verontwaardigde allen, maar gelukkig kwam er afleiding om twist te voorkomen, want de regen viel zachtjes neder, en ruischte: — Het leven bestaat alleen uit tranen. »

« Welke vergissing, krijschte de arend, en loog opzwevend in de lucht, riep hij: « Het leven is vrijheid en kracht. »

« Maar die duisternis zook over de aarde, zodat een zeer wijde bloedvink voorselde te gaan rusten, want de nachtwind stonde door het loyer en zuichte: « Het leven is eendroom. »

« Nu was 't stil, toech de meeuw dagging aubbe, ken, want ten tweedemaal kraande de haan: « Waakzaamheid is het leven. »

« Toen doofde de geleerde in het eenzaam studievertrek zijn licht uit en sprak peinzend, moede en zachtend: « Het leven is eene leerleschod. »

« En daar kwam er van een nachtelijk fest die schreutvanden: « Het leven is een ge nof. »

« Toen ontblotte de landman het hoofd, bad en murmelde schonwend over de aarde: « Het leven is eer en lof van God geven, Zijn Heiligen wil volbrengen, Hem dienen, en dan... terugkeeren tot Hem! Dat is het leven! »

De drie Koningen.

De Zoon van de koning geworden om al de kinderen van den aar de eerste dood te ontvallen, uit hij zyne verslapping in de wereld, ziederen het Joodsche volk en ziederen waartoe volkeren veropnamen. Ziederen waartoe volkeren veropnamen. De hem om te nek in de krib borstende, de rijken en de armen, de onvallen en de vallen, de kring van de herders tot zich riep. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet.

Wat de beesjes en de landman denken van 't leven.

Op zekeren dag, dat de vogels moede waren van zingen, ontstond er eene lange stille, welke eerst verbroken werd loene eene viak tijlpe: « Wat is toch het leven? »

« Het leven is een spel. » — Ik meen dat het een ontluiken is naar het licht en de warmte, suiste de wilde roos, die een voor een hare blaaijes ontvouwde tot heerlijke werking van den vlinder, die darte-heden verder wiegde zeggende: « Het leven is een spel. »

« Het leven is een spel. » — Zeg liever een zomerlag, dommelde een vliegje, in 't voorbijzweven.

« Slechts zware arbeid is het, stervende een mier. »

« De ekster had geen oordeel en lachte. »

« Dit verontwaardigde allen, maar gelukkig kwam er afleiding om twist te voorkomen, want de regen viel zachtjes neder, en ruischte: — Het leven bestaat alleen uit tranen. »

« Welke vergissing, krijschte de arend, en loog opzwevend in de lucht, riep hij: « Het leven is vrijheid en kracht. »

« Maar die duisternis zook over de aarde, zodat een zeer wijde bloedvink voorselde te gaan rusten, want de nachtwind stonde door het loyer en zuichte: « Het leven is eendroom. »

« Nu was 't stil, toech de meeuw dagging aubbe, ken, want ten tweedemaal kraande de haan: « Waakzaamheid is het leven. »

« Toen doofde de geleerde in het eenzaam studievertrek zijn licht uit en sprak peinzend, moede en zachtend: « Het leven is eene leerleschod. »

« En daar kwam er van een nachtelijk fest die schreutvanden: « Het leven is een ge nof. »

« Toen ontblotte de landman het hoofd, bad en murmelde schonwend over de aarde: « Het leven is eer en lof van God geven, Zijn Heiligen wil volbrengen, Hem dienen, en dan... terugkeeren tot Hem! Dat is het leven! »

De drie Koningen.

De Zoon van de koning geworden om al de kinderen van den aar de eerste dood te ontvallen, uit hij zyne verslapping in de wereld, ziederen het Joodsche volk en ziederen waartoe volkeren veropnamen. Ziederen waartoe volkeren veropnamen. De hem om te nek in de krib borstende, de rijken en de armen, de onvallen en de vallen, de kring van de herders tot zich riep. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet.

Wat de beesjes en de landman denken van 't leven.

Op zekeren dag, dat de vogels moede waren van zingen, ontstond er eene lange stille, welke eerst verbroken werd loene eene viak tijlpe: « Wat is toch het leven? »

« Het leven is een spel. » — Ik meen dat het een ontluiken is naar het licht en de warmte, suiste de wilde roos, die een voor een hare blaaijes ontvouwde tot heerlijke werking van den vlinder, die darte-heden verder wiegde zeggende: « Het leven is een spel. »

« Het leven is een spel. » — Zeg liever een zomerlag, dommelde een vliegje, in 't voorbijzweven.

« Slechts zware arbeid is het, stervende een mier. »

« De ekster had geen oordeel en lachte. »

« Dit verontwaardigde allen, maar gelukkig kwam er afleiding om twist te voorkomen, want de regen viel zachtjes neder, en ruischte: — Het leven bestaat alleen uit tranen. »

« Welke vergissing, krijschte de arend, en loog opzwevend in de lucht, riep hij: « Het leven is vrijheid en kracht. »

« Maar die duisternis zook over de aarde, zodat een zeer wijde bloedvink voorselde te gaan rusten, want de nachtwind stonde door het loyer en zuichte: « Het leven is eendroom. »

« Nu was 't stil, toech de meeuw dagging aubbe, ken, want ten tweedemaal kraande de haan: « Waakzaamheid is het leven. »

« Toen doofde de geleerde in het eenzaam studievertrek zijn licht uit en sprak peinzend, moede en zachtend: « Het leven is eene leerleschod. »

« En daar kwam er van een nachtelijk fest die schreutvanden: « Het leven is een ge nof. »

« Toen ontblotte de landman het hoofd, bad en murmelde schonwend over de aarde: « Het leven is eer en lof van God geven, Zijn Heiligen wil volbrengen, Hem dienen, en dan... terugkeeren tot Hem! Dat is het leven! »

De drie Koningen.

De Zoon van de koning geworden om al de kinderen van den aar de eerste dood te ontvallen, uit hij zyne verslapping in de wereld, ziederen het Joodsche volk en ziederen waartoe volkeren veropnamen. Ziederen waartoe volkeren veropnamen. De hem om te nek in de krib borstende, de rijken en de armen, de onvallen en de vallen, de kring van de herders tot zich riep. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet.

Wat de beesjes en de landman denken van 't leven.

Op zekeren dag, dat de vogels moede waren van zingen, ontstond er eene lange stille, welke eerst verbroken werd loene eene viak tijlpe: « Wat is toch het leven? »

« Het leven is een spel. » — Ik meen dat het een ontluiken is naar het licht en de warmte, suiste de wilde roos, die een voor een hare blaaijes ontvouwde tot heerlijke werking van den vlinder, die darte-heden verder wiegde zeggende: « Het leven is een spel. »

« Het leven is een spel. » — Zeg liever een zomerlag, dommelde een vliegje, in 't voorbijzweven.

« Slechts zware arbeid is het, stervende een mier. »

« De ekster had geen oordeel en lachte. »

« Dit verontwaardigde allen, maar gelukkig kwam er afleiding om twist te voorkomen, want de regen viel zachtjes neder, en ruischte: — Het leven bestaat alleen uit tranen. »

« Welke vergissing, krijschte de arend, en loog opzwevend in de lucht, riep hij: « Het leven is vrijheid en kracht. »

« Maar die duisternis zook over de aarde, zodat een zeer wijde bloedvink voorselde te gaan rusten, want de nachtwind stonde door het loyer en zuichte: « Het leven is eendroom. »

« Nu was 't stil, toech de meeuw dagging aubbe, ken, want ten tweedemaal kraande de haan: « Waakzaamheid is het leven. »

« Toen doofde de geleerde in het eenzaam studievertrek zijn licht uit en sprak peinzend, moede en zachtend: « Het leven is eene leerleschod. »

« En daar kwam er van een nachtelijk fest die schreutvanden: « Het leven is een ge nof. »

« Toen ontblotte de landman het hoofd, bad en murmelde schonwend over de aarde: « Het leven is eer en lof van God geven, Zijn Heiligen wil volbrengen, Hem dienen, en dan... terugkeeren tot Hem! Dat is het leven! »

De drie Koningen.

De Zoon van de koning geworden om al de kinderen van den aar de eerste dood te ontvallen, uit hij zyne verslapping in de wereld, ziederen het Joodsche volk en ziederen waartoe volkeren veropnamen. Ziederen waartoe volkeren veropnamen. De hem om te nek in de krib borstende, de rijken en de armen, de onvallen en de vallen, de kring van de herders tot zich riep. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet.

Wat de beesjes en de landman denken van 't leven.

Op zekeren dag, dat de vogels moede waren van zingen, ontstond er eene lange stille, welke eerst verbroken werd loene eene viak tijlpe: « Wat is toch het leven? »

« Het leven is een spel. » — Ik meen dat het een ontluiken is naar het licht en de warmte, suiste de wilde roos, die een voor een hare blaaijes ontvouwde tot heerlijke werking van den vlinder, die darte-heden verder wiegde zeggende: « Het leven is een spel. »

« Het leven is een spel. » — Zeg liever een zomerlag, dommelde een vliegje, in 't voorbijzweven.

« Slechts zware arbeid is het, stervende een mier. »

De drie Koningen.

De Zoon van de koning geworden om al de kinderen van den aar de eerste dood te ontvallen, uit hij zyne verslapping in de wereld, ziederen het Joodsche volk en ziederen waartoe volkeren veropnamen. Ziederen waartoe volkeren veropnamen. De hem om te nek in de krib borstende, de rijken en de armen, de onvallen en de vallen, de kring van de herders tot zich riep. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet.

Wat de beesjes en de landman denken van 't leven.

Op zekeren dag, dat de vogels moede waren van zingen, ontstond er eene lange stille, welke eerst verbroken werd loene eene viak tijlpe: « Wat is toch het leven? »

« Het leven is een spel. » — Ik meen dat het een ontluiken is naar het licht en de warmte, suiste de wilde roos, die een voor een hare blaaijes ontvouwde tot heerlijke werking van den vlinder, die darte-heden verder wiegde zeggende: « Het leven is een spel. »

« Het leven is een spel. » — Zeg liever een zomerlag, dommelde een vliegje, in 't voorbijzweven.

« Slechts zware arbeid is het, stervende een mier. »

De drie Koningen.

De Zoon van de koning geworden om al de kinderen van den aar de eerste dood te ontvallen, uit hij zyne verslapping in de wereld, ziederen het Joodsche volk en ziederen waartoe volkeren veropnamen. Ziederen waartoe volkeren veropnamen. De hem om te nek in de krib borstende, de rijken en de armen, de onvallen en de vallen, de kring van de herders tot zich riep. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet.

Wat de beesjes en de landman denken van 't leven.

Op zekeren dag, dat de vogels moede waren van zingen, ontstond er eene lange stille, welke eerst verbroken werd loene eene viak tijlpe: « Wat is toch het leven? »

« Het leven is een spel. » — Ik meen dat het een ontluiken is naar het licht en de warmte, suiste de wilde roos, die een voor een hare blaaijes ontvouwde tot heerlijke werking van den vlinder, die darte-heden verder wiegde zeggende: « Het leven is een spel. »

« Het leven is een spel. » — Zeg liever een zomerlag, dommelde een vliegje, in 't voorbijzweven.

« Slechts zware arbeid is het, stervende een mier. »

De drie Koningen.

De Zoon van de koning geworden om al de kinderen van den aar de eerste dood te ontvallen, uit hij zyne verslapping in de wereld, ziederen het Joodsche volk en ziederen waartoe volkeren veropnamen. Ziederen waartoe volkeren veropnamen. De hem om te nek in de krib borstende, de rijken en de armen, de onvallen en de vallen, de kring van de herders tot zich riep. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet.

Wat de beesjes en de landman denken van 't leven.

Op zekeren dag, dat de vogels moede waren van zingen, ontstond er eene lange stille, welke eerst verbroken werd loene eene viak tijlpe: « Wat is toch het leven? »

« Het leven is een spel. » — Ik meen dat het een ontluiken is naar het licht en de warmte, suiste de wilde roos, die een voor een hare blaaijes ontvouwde tot heerlijke werking van den vlinder, die darte-heden verder wiegde zeggende: « Het leven is een spel. »

« Het leven is een spel. » — Zeg liever een zomerlag, dommelde een vliegje, in 't voorbijzweven.

« Slechts zware arbeid is het, stervende een mier. »

De drie Koningen.

De Zoon van de koning geworden om al de kinderen van den aar de eerste dood te ontvallen, uit hij zyne verslapping in de wereld, ziederen het Joodsche volk en ziederen waartoe volkeren veropnamen. Ziederen waartoe volkeren veropnamen. De hem om te nek in de krib borstende, de rijken en de armen, de onvallen en de vallen, de kring van de herders tot zich riep. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet. Hij had vernomen, als gezant, tot de herders om te ontvallen van Bethlehem in gezet.

Wat de beesjes en de landman denken van 't leven.

Op zekeren dag, dat de vogels moede waren van zingen, ontstond er eene lange stille, welke eerst verbroken werd loene eene viak tijlpe: « Wat is toch het leven? »

« Het leven is een spel. » — Ik meen dat het een ontluiken is naar het licht en de warmte, suiste de wilde roos, die een voor een hare blaaijes ontvouwde tot heerlijke werking van den vlinder, die darte-heden verder wiegde zeggende: « Het leven is een spel. »

« Het leven is een spel. » — Zeg liever een zomerlag, dommelde een vliegje, in 't voorbijzweven.

« Slechts zware arbeid is het, stervende een mier. »